Digitized by the Internet Archive
in 2016

https://archive.org/details/pictapoesisvtpic00anea

PICTA POESIS.

VT PICTVRA POESIS ERIT.

LVGDVNI,

Apud Mathiam Bonhomme.

1552

CVM PRIVILEGIO.

IL EST COMMANDE' de la part de Monſeigneur le Lieutenant general, au gouuernement de Lyonnois, à Macé Bonhomme Imprimer ce preſent œuure Intitulé *Picta Poëſis*, tant en latin, que en Francois, auec inhibitions & defenſes à tous autres de l'imprimer ou faire imprimer dedans trois ans, ſur peine damende arbitraire, & de confiſcation deſdictes impreſsions.

Fait à Lyon, le vingtneufuiéme d'Aouſt mil cinqcens cinquante deux.

I. Tignac.

AMPLISSIMO VIRO, D. PHILIBERTO BABO ANGOLISMORVM EPISCOPO

BARPTOLEMAEVS ANVLVS BITVRIX S.

HOC EGO TE POEMAtio dono (VIR Clariſsime) et quantũ in me eſt: honoro. Quod certè vt inſolens: ita nouum tibi fortè videbitur. Sed nihil obſtat quóminus vt quemadmodum quod nouum eſt, tempore tandem veteraſcit: ſic quod vetus eſt, tempore renouetur. Nimirum antiquum illud pignus amicitiæ, tantò melioris, quãtò vetuſtioris, inter nos iám olim cõtractæ, dũ inæqualis ſortis diſcernendæ per ætatulã neſcij, apud Biturigum Metropolin, in magnifica IACOBI CORDIS domo, ſub prudẽtiſs. & eruditiſs. viro SIMONE DAGOBERTO, cum tribus vnà fratribus tuis, alijſque nobiliſ-

ſimis tùm pueris, nunc autem viris ornatiſsimis, primũ in literis inſtitueremur, arctiſsimáque familiaritate cõiuncti eſſemus. PORRO ab illo tẽpore elapſis triginta, & amplius annis, cùm ego te nunquam poſteà viderim: non potui tamẽ non perpetuò meminiſſe. Tanta inſederat animo meo, & tui tunc admiratio, & prudentiæ, & virtutis in te olim futuræ præſaga exiſtimatio. Quæ adeò non fefellit: vt omnem etiam (quantum de te auidè ſciſcitans iactari audio) animi mei præſumptionem ſuperarit. Ex quo fit: vt quæ mihi (dum ſimplex vtriuſque noſtrùm ætas, Fortunã, & Geneſin diſparem parum ſecernebat) prima fuit tui diligendi cauſſa: ea nunc adaucta incrementum quoq; det amori: qui illa occeptus ætate, illíſque ſtudiorum principijs inchoatus: in ſenectutem vſque firmiſsimè durat, religioſa quadam imbutus neceſsitudine. Ergo ego per hũc oblatum qualemcunque libellum, quaſi veteri Falerno nouum Hymettium admiſcens: veterem illam inter ſimplices pueros neceſsitudinem, reuoco in nouam, & præſentem tuæ dignitatis obſeruationem, & Fortunæ ex prudentia factæ gratulationem. Quam DEVS O continuis augeat ſucceſsibus. Vale. Idibus Sept. 1552.

AETIOLOGICA PROPHASIS.

CVM AGATHANdro Lugdunenſi Typographo mihi nonnulla eſt neceſsitudo, cuius ergò, familiariter aliquando Muſæum eius ingreſſus: incidi in aliquot imagunculas in æs inciſas. Quarum ego vſum cùm eſſem percõtatus, is nullum eſſe reſpondit. quòd inſcriptiones ad picturam alludentes non haberet. aut ſi quas habuiſſet, ſibi perijſſe adfirmauit. ibi ego tales eiconas non temerè effictas eſſe ratus, recepi me ex mutis, & mortuis, vocales, & viuas effecturũ: inſpirata viuacis Poëſeos velut anima. quod quàm alacriter recepi: is alacriùs excepit, itaque ſtatim cœptũ eſt opus: in eo progreſſum: & tandem peractum verſibus latinis, nonnulliſque Græcis. maiori tamen labore, minoriq; exiſtimatione: quàm ſi ex meo ipſius libero commento feciſſem. Quanquàm non adeò anxiè laborans coniectari quid Agalmatographos ille Aphonos (quicũque fuerit) in animo habuiſſet: quàm quod mihi eſſe imagini aptum videretur: id

μυθικῶς adfingere, partim ex meis conceptibus, partim ex optimis vtriuſque linguæ autoribus deſumptum. Et tanquàm Lesbia ad hoc ſtructum regula ſum vſus, nimirũ nõ Picturã Poëſi (vt decuit) ſed Poëſin Picturæ iam exaratæ (vt neceſſe fuit) adaptans. Νὴ Δία καθ' ὕϛερον πρότερον. id que mihi negotij credidi ſolùm dari: iconibus vt conuenirent, quos feciſſem verſus. Quod ego mihi videor propemodum adſecutus. Si cui autem vellicatori minus feliciter: aut minus propriè videbor: Is ſciat moleſti⁹ eſſe, alienis inſiſtẽdo veſtigijs, inter anguſtias ſubſequi: quàm libero greſſu per apertam planitiem expatiari. Nullam etenim ex omnibus imaginem delineandam, aut excalpendam curaui ex mea deſcriptione, proq́; meo arbitrio (quod facilioris erat operæ) præterquàm Symbola, & Stemmata, & Matrimonij Typũ, cum tredecim alijs ſparſim admiſtis: vt perficeretur Hecatontas, cum cumulo, & acceſsione. explerenturq́; paginæ aliquot inanes, natura vacuum non patiente. In cæteris verò pro mea diuinatione verba rebus quàm potui conuenientiſsima accommodare ſum meditatus. Vt præmortuas, ſemiſepultasq́; imagines in vitam, & lucem reuocarem: ingenium meum exercerem: lectorum vt oculis, ſic animis ſatisfacerẽ: Deniq; Viro bono & amico obſequium præſtarem. Et hęc eſt operis ſuſcepti cauſſa.

DIVINI SPIRITVS INVOCATIO.

OMNE *bonum munus, quod ab omni parte beatum*
A Patre luminis eſt deſuper adueniens.
Ergo opus orditur quiſquis quodcunque Poëta:
Inuocat hic primum numinis auxilium.
Carmina ſic quoque nos ſcripturi picta, precamur,
Cœleſti vt nobis luceat igne Deus.

GENTILITIVM BABORVM STEMMA.

EN MANVS *inſignem ramum quæ porrigit vltro,*
Munus Amicitiæ, Pacis & indicium.
Ramus hic infernæ Iunoni ritè ſacratus,
Perpetuæ auricomo frondis honore virens,
Quem ſibi pulchra ſuum offerri Proſerpina munus
(Vt pius Æneas obtulit) inſtituit.
Littera Pythagoræ diſcrimine ſecta bicorni
Cuius & in gemino palmite picta patet.
PORRO *tantarum quæ ſint myſteria rerum:*
Dicere (cùm nemo neſciat) ecquid opus?
Hoc gentilitium clarorum eſt ſtemma Baborum,
Haud minimũ quibus es, Tu Philiberte, decus.

B. ANVLI, ΣΦΡΑΓΊΔΙΟΝ.
ἈΙΏΝΙΟΝ, ΚΑῚ ΠΡΌΣΚΑΙΡΟΝ.

OBSCVRI generis cùm ſim: nullumq́ ferat ur
À Gentilitijs nobile ſtemma meis.
Et mihi cùm fuerit pater Anulus, & Roſa mater:
Ex vtroque meum ſchema parente gero.
ANVLVS in ſeſe reuoluti circulus anguis,
Aeternum ſignans eſt Hieroglyphicon.
At ROSA, corporis eſt nota non obſcura caduci:
Quæ perit hoc cȏdem, quo fuit orta, die.
Scilicet vt quoniam mortali corpore conſto,
Aeternaq́ anima: Symbolon hoc habeam

TYPOGRAPHI AGATHANDRI SYMBOLVM.

ἘΚ ΤΟΥ͂ ΠΌΝΟΥ Ὁ ΚΛΈΟΣ.

PERSEVS ſaxificæ caput exitiale Meduſæ
Victor periculi gerit.
Aegide Palladia armatus, clypeoq; coruſco,
Acuta & Harpe Mercuri,
Vertice pennato, geminis talaribus: auras
Carpens, volat mirabilis.
Deſpicit, ac infra ſe homines in ſaxa ſtupentes:
Fuſis humi ſerpentibus.
ECQVID id eſt? Cùm abſoluit opus Sapiẽtia pulchrũ
Acumine Eloquentiæ:
Euehit altè (adeò genus vt mortale ſtupeſcat:)
LABORE PARTA GLORIA.

CHALCOGRAPHIAE LVGDVN.

ΜΎΘΟΣ.

CVI *iaculum, iaculoq́ animus præſtantior omni,*
Atque Leoninum viſcerat exuuium:
CADMVS *Agenorides præſtãs facũdia, & armis:*
Vt iaculum penetrans, vt Leo magnanimus,
Vexit in Europam literas Phœnicibus ortas.
In quibus humanæ circulus eſt Sophiæ.
Quarum quinque (aliis ſe collidentibus vltro.)
Plena vocales integritate manent.
Ac terreſtribus has animis inſeuit: & artes.
Ciuiles homines fecit & ex rudibus.

Fictus

FICTVS ob hoc vigilis dentes ſparſiſſe Draconis:
Exq́ ſatis natos dentibus eſſe viros.
Qui ſe occîderunt per mutua vulnera. tantùm
Poſt reliquos cæſos, quinque ſuperſtitibus.
Ex quibus eſt hominum poſt multiplicata propago:
Qui primi Thebas incoluêre nouas.
HVIVS ad archetypum, literas qui ſpargit in vrbe
Quæ nomen, vires, ſtemma Leonis habet:
Quiq́ libris homines ſapientes perficit: An non
Iure pari poßit dicere Chalcographus?
SEMINO SERPENTIS DENTES IN PELLE LEONIS.
Hoc eſt LVGDVNI, Qui Leo Gallicus eſt.

IN ADVENTVM HEROIS SANCTANDRAEI LVGDVNI GVBERNATORIS.

HANNO *manu primus fertur tractaſſe Leonem*
Pœnus: & artifici Dux catus ingenio.
Aſt hunc quem penes eſt Regis manus, atque poteſtas
Quã mirabilius poſſe LEONTOPOLIN?
Poſſe Leontopolin LVGDI *moderarier vrbem:*
Quæ nomen (Celtων voce) Leonis habet.
ὯΣ Χαρχηδόνιος Ἄννων ἀπέδειξε τίθασον.
Δεινῷ χ' ἠπιαλοῖς χερσὶ λέοντα φόβῳ.
ὯΣ πολιτεύεσθαι ἀγαπῆτε δικῆτε προσεύχει
Ἣ καθ' ὁμωνυμίαν ἡ πόλις ἐστὶ ΛΕΩΝ.

MATRIMONII TYPVS.

CORPORE ſit duplicis formæ Hermaphroditus in vn
Vnáque ſit facies fœminæ, & vna viri.
Oſcula dein, gemino velut ore reciproca dentur:
Quæ blando alternæ ſunt in amore vices.
Hinc vtrunq; Sophos carnem vnam dicat: at inde
(Dum pugnant:) Satyrus rideat eſſe duos.
Carne quòd eſſe duos cornutus Hebræus in vna
Iuſſerit: hoc corpus denotat Androgynon.
At quòd non deceant diuiſos iurgia ſponſos:
Id Satyrus μῶρος qui reprehendat: adeſt.
Caſibus aduerſis ſolatia vtrinque ferendis,
Sintq; decuſſatim brachia iuncta cruce.
Sic vt dactylion dextro ſuper vbere læua,
Corq; ſiniſtro habeat dextra manus latere,
Ille fidem ſponſam, viuacem hoc ſignat amorem.
Vnà vt conueniant hinc amor, inde fides.

Tum laqueus cingens(ὃς δεσμὸς ἑκούσιος ἐστὶ)
A capite vſque pedes pendeat implicitus.
Sic tamen vt velet nodo coëunte pudenda.
Et notam ſexus non ſinat eſſe notam
Nempe maritalis,nodusq́; vxorius:ambo
Dum coëunt: tecto membra pudore ligant.
Folliculusq́; iugo ſuper impoſitus caput ornet.
Tum quia ſuaue iugum:tum leue quòd ſit onus.
Porrò,frugiferis iuxtà ſtet frondibus arbos:
In cuius ramis plurima ſidat auis.
Roſtra inſertantes,atque oribus ora columbi.
Et ſatis ex vna,Turture Turtur habens.
Proq́; ſuo fœtu plumis ſpoliata Palumbis.
Concordi Cornix in grege ſemper agens.
Pellicanus item transfigens pectora,vitam
Qui pullis proprio ſanguine reſtituit.
ARBOR *ſtirpe ferens fructum genitalibus aruis,*
Connubium eſt: pulchro germine prolificum.
Morigerum officium miſto notat ore Columbus.
At Turtur fidi ſigna pudoris habet.
Inq́; ſuos pietas deplume notata palumbe eſt.
Concordes cornix ſignat amicitias.
Tum Pellicanus cor rodens,cura parentum eſt.
Qua ſe pro natis(quos genuere)necant.
DENIQVE *Fit cāpo procul apparente πάρεργον*
Σύν τε δύ' ἐρχομένω bubſequa bobus arans.
Isq́;,ſit æqualis munus commune laboris.
Compar & augendæ ſollicitudo rei.
HAEC *eſt coniugij bene conuenientis imago*
Signum in legitimo connubiale thoro.

ΤΩ͂Ν ΛΟΓΙΚΩ͂Ν ΔΙΑΦΟΡΆ.

IVPPITER *in medio ſpectabilis æthere ſtans eſt.*
Aßidet huic ſuperûm cætera turba Deûm.
Hic contemplatur, ſpectant illi otia agentes.
Οἱ γὲ θεοὶ τὸ θεᾶρ ὡσ ὀνομναζόμενοι.
Altera turba viam affectat (quæ lactea) cœli.
Indigetum ſiſti concilio properans.
Infra capripedes ſublati cornua Panes
Suſpiciunt. terris ſed tamen vſque manent.
HOC *triplex genus eſt, Hominũ, Heroumq́;, Deũq;*
Imparili qui ſunt ordine dißimiles.
Summa quies ſuperûm eſt, & contemplatio. Virtus
Candida, ſemideos ducit ad aſtra viros.
At quorum affectus rebus terreſtribus hærent:
Hi tantùm cernunt ſydera: non adeunt.

INGENIVM, ET LABOR.

CHIRON Naturæ cur fingitur eſſe biformis,
Anterioris Homo, poſterioris Equus?
Contentóque arcu volucrem torquere ſagittam:
Ardua ſtelligeri quæ petit aſtra Poli?
AN quia forma hominis ratio ſit propria? Bruti
Quadrupedis, proprium ſit labor officium?
Vt quiſquis ſtudio aut opera contendit ad alta:
Huic ſit coniunctus cum ratione labor.

PERFIDVS FAMILIARIS.

PER *medium Braſidas clypeum traiectus ab hoſte:*
Quóque foret læſus ciue rogante modum.
Cui fidebam (inquit) penetrabilis vmbo feſellit.
SIC CVI *ſæpe fides credita: proditor eſt.*

AMORVM CONVERSIO AD STVDIA.

CVM *Satyrus nympham petulans ſequeretur amatã:*
Incidit in lamam cæcus arundineam.
Dumq́; ibi pro merſa ſuſpiria ducit amica,
Iu calamis ſuauem ſenſit ineſſe ſonum.
Protinus ergo VALE *longũm tunc dixit Amori*
Nymphæ: quem pepulit Muſicus alter amor.
Ad calamos animum conuertit namque canoros.
Septenis quibus ex tibia facta fuit.
NYMPHA *Latens, vbi ſe neglectam ſenſit: vt œſtro*
Percita per latos vacca cucurrit agros.
HAEC *ab amoribus ad ſtudia eſt conuerſio. cũ quis*
A ſcorto ad libros vertitur, & calamos.
Eſt ſatyrus iuuenis ſcortator: arundo, Puella
Flexilis in quemuis (det modò dona) virum.
Quæ fugit & latitat tunc cùm ſe ſentit amari,
Oeſtro deinde velut bos cita, ſpreta fugit.
Βοῦς γὰρ ἀτιμαγελεῖ ποτ' ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν
Ὡς γὰρ ἑταίρα φίλον καὶ φίλος ἐν δύεται.
Fiſtula diſparibus ſeptem compacta cicutis,
Iunctas ſeptem artes denotat ingenuas.

SAPIENTIAM SEQVITVR ELOQVENTIA.

CVR ſtat Athenarum Pallas ſuper arce ſuarum?
Cur venit & penna præpete Mercurius?
Cur magicæ portas aperit molimine virgæ?
Et faciles aditus (quò velit ire) parat?
Cur ſedet ante fores prohibens intrare puella?
Quæ liuore nigro facta repentè lapis?
AN quia Socratica eſt ſententia: in vrbibus eſſe
Vnde queas aliquid diſcere: rure nihil?
An quia vbi regnat Sapientia: mox volat illuc
Facundi ille lepos Atticus eloquij?
Qui ſophiæ reſerat portas. & cui venienti
Obſtans: muta ſtupet, ceu lapis, inuidia.

ASSIDVITAS PERFICIT.

QVID *magis eſt durum ſaxo? Quid mollius vnda?*
Dura tamen molli ſaxa cauantur aqua.
Πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείῃ
Καὶ πόνος ἐνδελεχὴς πράγματα πάντα τελεῖ.

MORS PERNICIOSORVM GRATISSIMA.

BESTIA *noxia ſus, quæ ſpes intercipit anni:*
Viua nocet tantùm mortua tota iuuat.
Ergo vbi mactatur brumali menſe Decembri:
Purpureamq́ animam guttura ſecta vomunt:
Vir Mulier, Pueri impexi innuptæq́ Puellæ
Conueniunt, gaudent, Lætaq́ flamma micat.
Diuiditur corpus membratim, Otaria, Pernæ,
Cauda, caput, xenio diſtribuenda nouo.
Flatilis in partem veſica venit puerorum.
Cætera proficuis exta parata cibis.
SIC VBI *quis periȷt Epicuri de grege porcus:*
Cui Deus eſt venter: pro ſale cui anima:
Omnia qui viuus vertit ſurſum, atque déorſum:
Congereret ventri quo malè uerſa ſuo:
Plauditur. & cunctis eius gratiſsima mors eſt:
Qui vixit cœno deditus, atque gulæ.
Nam multi paſcuntur eo, quo pinguit vnus.
Cùm corpus multis vnius interiȷt.
Incipit & prodeſſe ſimul, cùm deſinit eſſe
Ignauus viuens, mortuus vtilior.

ἈΜΦΊΛΗΨΙΣ.

RVSTICVS *vrbanas dum fortè intraſſet in ædes*
Dorophago portans munera cauſsidico.
Cauſsidicum offendit parte (hoc eſt ore voraci)
Sumentem lautos anteriore cibos.
Poſteriore autem, clyſterem vrgebat in aluum
Pharmacopola olido pronus aqualiculo.
EQVID *agis Patrone? (cliens huic ruſticus) illi*
Cauſsidicus. CAPIO PARTE AB VTRAQVE SIMVL.

HOMINI EX HOMINE MATERIA, EX DEO FORMA.

CORDA *ferit telo Deus autor amoris eodem.*
Iunctis connubij fœdere corporibus.
Hinc genitos & ali iubet à Chirone biformi.
Cui rationalis pars, animalis & eſt.
SIC pueri ex hominum coitu naſcuntur amoris.
Quẽis vitam vegetat cum Ratione Deus.

DIVITIBVS, TEMPVS OMNE COMMODVM.

MAGNIFICA *medius ſedet altè diues in aula:*
Circunſtant varij quattuor hunc famuli.
Vnus habet veris flores. Fructus gerit alter
Aeſtatis, cornu diuite ſuppeditans.
Porrigit in calatho maturas Tertius vuas.
Multiplicem veſtem denique quartus habet.
At ſtat pro foribus mendicus Homuncio: panem
In lacera, geſtu ſupplice, veſte rogans.
SCILICET *id ſignum, quod agentibus otia tutò*
Commoda tempora ſunt omnia diuitibus.
At contra ſignum, quod mendicantibus: omni
Tempore, deficiunt omnia Pauperibus.

AETERNA HOMINVM NATVRA.

VER, *Aeſtas, Autumnus, Hyems, Hæ quattuor annis*
Sunt tempeſtates, orbe volubilibus
QVATTVOR *ætates homo ſic habet integer æui.*
Qui puer, hinc iuuenis, mox vir, & inde ſenex.
Aeterno vt ſimilis mundo reuolutio vitæ
Nos itidem æternos arguat eſſe homines.

MVLIEREM TANGERE, MALVM.

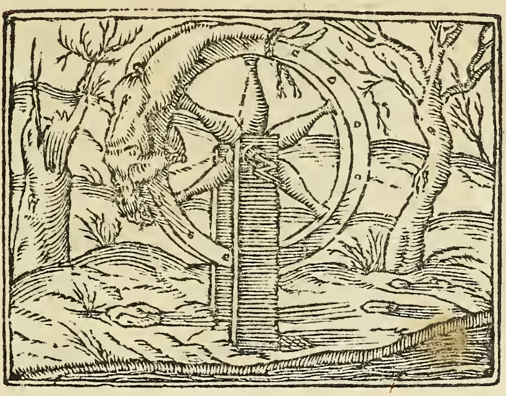
RVSTICVS *algentem boreali frigore Faunum*
In ſua deduxit tecta, laremq́ foci.
Montano Satyro (quem nunquam viderat) ignis
Pulcher, & aſpectu viſus amabilis eſt.
Viderat hic Solem: ſimilem eſſe videbat & ignem
Soli: quoquid habet Mundus amabilius?
Ergo ratus Solem media fornace camini
Illapſum domui, ſemiferus Satyrus:
Protinus amplecti voluit, dare & oſcula flammæ.
Ruſticus at cohibens, hunc ita corripuit.
Parce. niſi abſtineas tibi barba cremabitur, Hirce.
Quodq́ vides pulchrum: noueris eßе nocens:
Namque videre procul iuuat: at propè tangere lædit.
Contactu abſtineas: intuitu fruere.
HAEC *adoleſcentes laſciuos fabula, pulchræ*
A Veneris flammis admonet abſtineant.
Pulchram etenim formã, ſub qua muliebre venenũ eſt:
Vt vidiſſe placet: ſic tetigiſſe nocet.

FACVNDA SENECTVS.

CANDIDA *Cygnus auis ſuprema ætate canora eſt.*
In quam verti homines tabula picta docet.
Nam ſunt canitie Cygni, dulciq́ canore,
Virtute illuſtres, eloquioque ſenes.
Dulce vetus vinum: ſenis eſt oratio dulcis.
Dulcior hoc ipſo quò ſapientior eſt.
Οὐ γὰρ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ
Κυμναῖον πυλίου ὥσμα γέροντος ἔην.

SEQVITVR SVA POENA NOCENTEM.

CONSCIVS *offenſarum, animusq́; ſuipſius vltor.*
Viuit in inuita: vita cùm viuere nolit.
Cúmque mori exoptet: ſua mortis vulnera ſentit.
Nec tamen emoritur: ſed fert ſua tormina ſecum.
Carnificémque ſui cùm ſeipſum ſentiat: à ſe
Vellet abeſſe quidem. Sed adeſt, ac vſque rotatur
Vt miſer Ixion. & ſe ſequitúrque, fugitq́;.

IMITATIO CAPTATRIX.

SI QVIS fœmineum tentat corrumpere ſexum
Fœmineos mores induat, ac habitus.
Sepoſita grauitate viri, multitia ſumat.
Imberbisq́ velut fœmina, comptus eat.
Chromate tum fucus faciemq́, manusq́ coloret,
Pingat & adductam purpura rubra cutem.
Sic inſtructus, eam quam quærit, vadat adortum
Verbaq́ det miſtis blandula delicijs.
Oſcula mox iungat, nudos poſt oſcula tactus.
Cætera vis ſine vi diſſimulata dabit.
IVPPITER hac ſtuprum ſimulata Diana Caliſto,
CLAVDIVS vxori Cæſaris, arte tulit.

SCHOLASTICA GENEROSORVM CORRVPTELA.

EN DEA ſæua nimis faſtu, cultuq́ʒ ſuperbo,
Quæ famulam manibus imperioſa ferit.
Ad cuius proſtrata pedes, mutatur in vrſam
Virgo: cui fuerat libera forma prius.
PICTA Magiſtrorum tali eſt eicone Tyrannis
Quæ puerûm Naturam efferat ingenuam.
Liberiore prius fuerant vt qui indole nati
Supprimat abiectos, cogat & eſſe feros.

FONS SALMACIDOS. LIBIDO EFFOEMINANS.

VALLIS *in obſcuræ ſinus eſt vmbroſus opaco.*
Atque ibi turbidulis fons lutulentus aquis.
Quo qui fonte lauat: calidum reſtinguat vt æſtum
Quiq; paludoſo mergitur in latice:
Anteà ſi vir erat bene maſculus: exilit inde
Ambiguo ſexu ſemiuir Androgynos.
Talem Salmacidos fontem finxere Poëtæ
Hermaphroditus vbi fœmina, virq; fuit.
A T *réuera hic fons nihil eſt aliud, niſi cunnus.*
Ardentis veneris ſuaue refrigerium,
Cuius in obſcœna lama qui mergitur: illi
Firma viri virtus deperit, atque calor
Naturalis, & hunc effœminat vda libido.
Viribus effœtis. ſemiuirumq; facit.

DIVORTIVM EX IMPARI CONNVBIO.

VNDE ſit vt tonitru horrendo Bombarda freque̅ter
Diſsiliat: rupta tam duri mole metalli?
AN quia vi nulla poſſunt diuerſa teneri?
Frigida cùm pugnant calidis, humentia ſiccis,
Mollia cum duris: ſine pondere habentia pondus.
Namque ſali petræ gelido, ſiccòque, repugnat
Sulphur, quod calidum eſt: quo pinguis liquitur humor.
Ecquid & eſt grauius ferro? quid durius illo eſt?
Quid contrà leuius flammis? quid mollius illis?
Ergo nec eſſe diu ſimul hæc contraria poſſunt:
Quin mox erumpant miſto cum murmure bombo.
SVCCIDA ſic quoties iuuenili ſanguine virgo
(Quæ leuis igniculis, quæ molli carne tenella eſt)
Nupſit decrepito. cui vis exucca refrixit.
Qui grauis eſt annis. cui nil, niſi callus, & oſſa.
HEV qua̅ difficile eſt lecto vt teneantur eodem,
Quin indignantes furiarum ardoribus, iræ
Ille quidem grauis, hæc ardente libidinis igni,
Coniugium abrumpant, magno cum murmure gentis:

IVPITER AEQVVS.

IVPPITER, & IVNO certarunt, vtra volupta
Sit maior, coitus fœminei, ánne maris?
Vtrumque expertus iudex de lite iocoſa,
Protulit (vt verum eſt) pro Ioue Tireſias.
Sæua ſed huic vltrix Iuno vſum lucis ademit.
Iuppiter aſt æquus ſcire futura dedit.
HAEC eſt Iuſtitiæ diuinæ Ἐπιείκεια, rependat
Corporis vt damnum dotibus ingenij.
Senſibus externis nam qui ferè deſtituuntur:
His animi virtus acrior eſſe ſolet.

FACTA IVVENVM, CONSILIA SENVM

O fœlix PRINCEPS! *quem circunſiſtit vtrinque*
Viuida vis Iuuenum, conſiliúmque Senum.
O contrà, infœlix Princeps! cui armata iuuentus
Plus placet: extruſo cum ſene conſilio.
Exemplum eſt Roboam, regno priuatus auito,
Qui ſenibus pulſis conſuluit iuuenes.

ADVLATOR.

FISTVLA *dulce canit volucrẽ dũ decipit Auceps*
At loquitur blando dulciùs ore Colax.
Sic hecatophtalmon ſopiuit cantibus Argum
Blandula ſuauiloqui tibia Mercurij.
NEMO *adeò vigil eſt cui non imponere poſsit*
Dulcis adulator nomine amicitiæ.

PERICVLVM IN TERRA, PERICVLVM IN MARI. vel NVSQVAM A MALIS TVTVM.

PER MARE *fertur equis Pirata in naue marinis:*
Bellua in orbe quibus nulla nocentior eſt.
In terram prædo ſua monſtra trifurcifer vrget
Virginis ad raptum, quæ fugiens fit auis.
Nam Dea de cœlo ſpectans, miſeranſq; Minerua
Perfugium volucrem tollit in aërium.
HEV *quid id eſt? Terra, atque mari violẽta malorũ*
Vis furit. innocui raptibus expoſiti!
Nulla ſalus: niſi ſumma Dei ſapientia mutet:
Faxit & ad ſummos vſque volare polos

SVMMA VIRTVS ADVMBRATAM VIRTVTIS SPECIEM ABOLET.

AMBVSTOS *apud Aethiopas, calidāque Syenen,*
Torrida quæ tropico terra ſub orbe iacet:
Cùm ſuper vmbilicum media ſol parte diei
Conſtitit, æſtiui tempore ſolſtitij:
Efficit hic nullas tunc ſol altiſsimus vmbras.
Lumine nam corpus circuit omne ſuo.
Quæ prius & rerum nigra ſpectabatur imago:
Euaneſcit. & hæc iam patet eſſe nihil.
SIC *vbi* τῆς ἀρετῆς φῶς λάμπρον, τῆς τὲ σοφίας
Vir clarus, ſummi luminis exoritur:
Eſſe videbantur qui nonnihil, euaneſcunt.
Et nulli fiunt: qui fuerant aliqui.
Οἶος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι
Τοὺς λοιποὺς ἀπολεῖ· καὶ μόνος ἐστὶ σοφός.

VIRTVS INVIDIAM EXCITAT.

QVID *ſibi vult haſta quod cum virtute vibrata*
Inuidiæ reſerat Diua Minerua fores?
AN *quia nulla ſine eſt odij ſapientia zelo?*
Liuoríque aperit gloria digna viam?

SOPHISTAE.

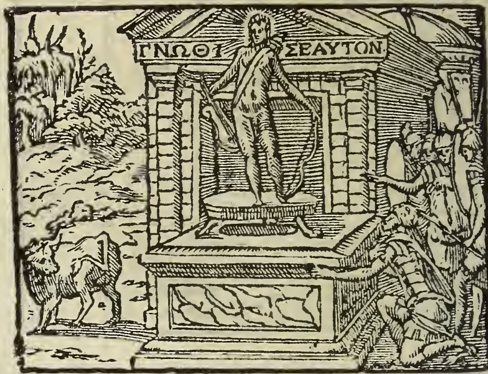
EN MVLTIFORMIVM ferarum cùm gregem
Lector, vides: rixantum inaniter ſimul
Tum vocibus, tum dentibus, tum calcibus.
Elephanta nempe, maximam orbis belluam,
Contra Draconem, qui venenoſiſſimus.
Stolidum Camelum, & verſipellem Pardalin,
Equum ferocem, cornibus Taurum trucem.
Et maximè Ceratinum Tragelaphum.
Necnon Chimeram, quæ triformis beſtia,
Leonis ore, (quo ſuperbius quid eſt?)
Salacis Hirci ventre, ſed cauda aſpidis.
VIDERE te puta, ſimul nugantium
Turbam Sophiſtarum ferocem, & barbaram,
Grandiſſimarum beſtiarum ſub polo.
Qui de Chimera, Tragelaphóque diſputant.
His nempe de nugalibus, quæ ſunt nihil.
Vel inutilia communis ad vitæ ſtatum.
Tamen ſupercilio graui, & clamoribus
Magnis. frequenter & pugnæ furoribus.

EX DOMINO SERVVS.

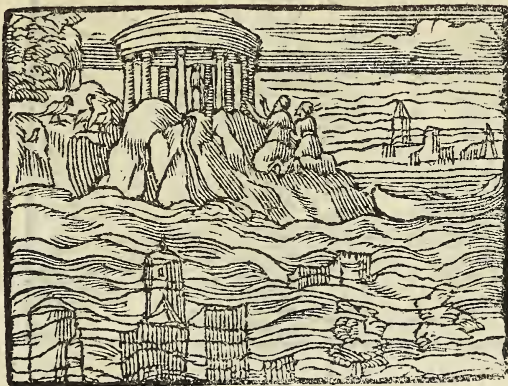
CORNIBVS in ceruum mutatum Actæona ſumptis
Membratim proprij diripuere canes.
NAE miſer eſt Dominus, Paraſitos quiſquis edaces
Paſcit: adulantum præda parata canum!
Se quibus irridendum ſuggerit, & comedendum.
Seruus & ex domino corniger efficitur.

NIHIL IN AVSPICATO ADGREDIENDVM.

HEPTAPYLAS *Cadmus ſtatuens iam cõdere Thebas,*
Conſulit oracli numen Apollinei.
Reſponſoque dato, ſequitur (quæ præuia facta eſt
Sponte) bouem: inqúe ſolo, quo ſtetit, ædificat
Námque autore Deo, duce Natura, fuit index
Buccula, præſtantis fertilitate ſoli.
HVIVS *ad exemplum, ſi ſuſcipiatur agendum*
QVOD FOELIX, FAVSTVM, PERPETVVMQVE SIET:
Sit Deus autor ad id: Naturáque libera Dux ſit,
Quæ conſtat Stoicis eſſe Pronœa Dei.

EX METV RELIGIO, vel VEXATIO DAT INTELLECTVM.

DILVVIO (*vt cernis*) *totũ ſtagnãte per orbem,*
Sunt duo in excelſis montibus incolumes.
Numina qui Diuûm ſacras venerantur ad aras,
Effundúntque pias ore tremente preces.
ARGVIT *hoc, homines demum meminiſſe Deorũ:*
Aduerſis metuunt cùm mala temporibus,
Cúmque pericla vident: fieri tunc Relligioſos
Ceu timor efficiat ſolus in orbe Deos.

PAX ARMATA.

HAEC *Quid cæruleo ſub peplo ſignat Amazon:*
Quæ riſum ſimulans ringitur ore truci?
In manibus cuius gladium prætendit oliua.
Tranquillo pro oleo defluit vnde liquor?
SIC *pingenda venit mundanæ pacis imago,*
Quæ fictis reparat bella ſub inducijs.

ΠΟΛΕΜΙΚΗ.

RS GEMINA *eſt belli vel vi, vel fraude gerẽdi:*
Vt victore hoſtis victus ab hoſte cadat.
ecta quaſi vulpis fraus. vis quaſi aperta Leonis,
SIT DOLVS AN VIRTVS *ſed quis in hoſte roget?*
rgo Aquilæ valeant, Lupi, & Vrſi. Minotauri
Vexillis, VVLPES & LEO *ſigna ſient.*

AMORI CVM PRVDENTIA NON CONVENIT.

FORTE *pharetratus pharetratum Phœbus amor*
Riſerat: ac arcus tela Cupidinei.
Oſtentánsque ſuas, victo Pythone, ſagittas:
Spreuerat imbellis, quæ gerit arma, puer.
Vindictam indignatus Amor molitur. & auri
Cuſpide cor Phœbi figit amorifica.
Contra, odij Daphne refugi dat vulnus amatæ
Telo, cui hebeti plumbea cuſpis erat.

Ille amat, hæc odit. fugit hæc: ſectatur at ille
Dúmque fugit: Laurus facta repentè ſtetit.
Sic amat, & fruſtra. nec Apollo potitus amore eſt.
Vltus Apollinis eſt, ſic Amor opprobrium.
HAECINE *doctorum ſors eſt inimica virorum,*
Vt iuuenes quamuis non redamentur ament?
Exoſóſque habeat prudentes ſtulta iuuentus
His ne iungatur ſtipes vt eſſe velit.

ΦΙΛΑΥΤΙΑ.

NARCISSVS *liquidis formam ſpeculatus in vnd*
Contemnens alios, arſit amore ſui.
Tabuit: & ſenſim venienti in membra ſtupore:
Ipſe ſui factus flos Hiacynthus amans.
HINC *fugite (ô iuuenes) fons iſte Philautia ſeipſu*
Stultus vbi (cùm ſe non bene norit) amat.

SINE IVSTTIA, CONFVSIO.

SI TERRAE *Cœlum ſemiſceat:& mare cœlo.*
Sol Erebo. Tenebris lumina, Terra Polo.
Quattuor & Mundi mixtim primordia pugnent.
Arida cum ſiccis, algida cum calidis.
In Chaos antiquum omnia denique confundantur:
Vt cùm ignotus adhuc mens Deus orbis erat.
Eſt Mundanarum talis confuſio rerum.
Quo Regina latet Tempore Iuſtitia:

HVMANA ORIGO ET FINIS.

NASCITVR *vt ſolida frondoſus ab arbore ramus*
Quam virgo impacti roboris intus alit.
Sublimi & pulchros fundens cum palmite fructus:
In ſpacium ſe effert arduus aërium.
Sic pulchram exurgens oſtentat fœmina prolem
Terrigenæ è coſtis facta virago viri.
Et ſterilem fœcunda facit de prole parentem
Stante tamen vitam robore cuius habet.
Partibus aduerſis ſed conſtat vterque duabus.
Iuncta & hypoſtaſis eſt corporis, ac animi.
Igneus eſt animis vigor, & cœleſtis origo:
Corpora de terræ ſunt generata luto.
Hinc & corpus humi firmis radicibus hæret.
Ad cœlum adſpirat ſpiritus Empyreum.

NOX HABET CONSILIVM.

ERVAT *ipſe oculos ſibi clarius vt videat quis:*
Deſipiet. Fecit Democritus ſapiens.
Democritus Sapiens Medico vel iudice Coo.
Cæca die cui adſtat Noctua nocte videns.
ADMONET *hoc magnis quod poſteà rebus agēdis*
NOX *habet arcanum prouida conſilium.*

MALEDICI POST MORTEM.

EXERCITVS *fuſos ſequuntur vultures,*
Corui loquaces, garrulæ Corniculæ,
Eſcam iacentum odorantes cadauerum,
Ac morſibus conuellicant ſuis viros
Virtutibus fortiſsimos, ſed mortuos.
Viuis quibus nihil nocere fas erat.
Ac ſplendidos primùm petunt hominum oculos.
TALES *aues inauſpicatæ, denotant*
Clandeſtinos hoſtes, hiantes funeri.
Qui quos timebant: cùm forent ſuperſtites:
His mortuis calumnioſè detrahunt.
Conuicijs, iniurijsq́ maledicis.
Tollunt & in primis honorum lumina.

NOXIA COPVLATIO.

ENECAT *amplexu ſerpens hedera arboris altæ*
Quo ſuſtinetur ſtipitem.
SIC *& amica procax hedera formoſior alba,*
Lentis adhęrens brachijs:
Quem ſemel amplexa eſt: laſciuo occîdit amore
Suggens opes, & ſanguinem.

NATVRAM ARS NON MVTAT.

INDOCILE *ingenium ſi pergas velle docere:*
Infœlix operam perdas, vt ſi quis aſellum
In campum doceat parentem currere freno.
Qui cùm quadrupedum in morem videatur equorum
Tollere poſſe caput: greſſus glomerare ſuperbos:
Hunc tamen aut frenis, aut ſi calcaribus vrges:
Auriculas demittit iniquæ mentis aſellus
In terram, & pedibus poſticis calcitrat. Ergo
Deſine. Nam nunquàm Ars Naturã vincet. Equusq́;
Nunquam ex degeneri fiet generoſus aſello.
Et nunquam ex ſtolido cordatus fiet, ab arte.

EX MAXIMO MINIMVM.

HAE *Sunt Relliquiæ Sacrarij, in quo*
Fertur viua Dei fuiſse imago.
Hæc eſt illius, & domus ruina,
In qua olim Ratio tenebat arcem.
At nunc horribilis figura Mortis.
Ventoſum caput, haud habens cerebrum.

NATVRA OPTIMA DVX SEQVENDA.

SAXOSI *montes ſidunt grauitate déorſum*
Quos Natura ſuprà ſcandere poſſe vetat.
Attamen hos ſuper impoſitos ſtruxiſſe Gigantas.
In cœlúmque viam vi petiſſe ferunt.
Vt raperent ſuperûm regnum cœleſte Deorum,
Qui varia in forma corripuere fugam.
ECQVID *id eſt aliud, quàm quos Natura vel ipſa*
Dictat ab effectis, velle negare Deos?
Et contra genium ſeſe obfirmare potentem,
Qui fugiens varijs ludit imaginibus.
OPTIMA *Dux rerum ſemper Natura ſequenda.*
Quæ ratione animis dictat honeſta bonis.
Namque reluctari Naturæ, eſt more Gigantum
Bellare: & temerè πρὸς θεὸν ἀντιμαχεῖν.

CRASSA IGNORANTIA.

TALE *Gigantæum legitur genus: vt nihil altum*
Cogitet. at ſpernat, vel neget eſſe Deum:
Et tantum quantum ſenſu exteriore mouetur:
Commodat ad præſens ſe, vel ad id quod adeſt.
Hoc genus Anguipedum. Mythici finxere Poëtæ.
Quorum affectus humi (ſegnis ad alta) repat.

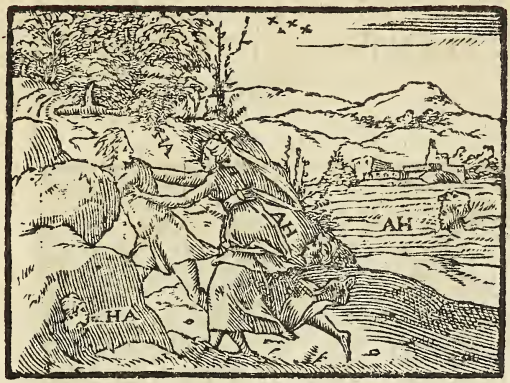
MVLIER VMBRA VIRI.

VMBRA *ſuum corpus radianti in lumine ſolis*
Cùm ſequitur refugit: cùm ſugit inſequitur.
SIC *ſunt Naturæ tales muliebris Amores*
Optet amans, nolunt: non velit, vltrò volunt.

PHOEBVM *virgo fugit Daphne inuiolata ſequentē.*
Echo

ECHO *Narcißum dum fugit inſequitur.*
ERGO *voluntati plerumque aduerſa repugnans*
Fœmina, iure ſui dicitur vmbra viri.

STVLTORVM QVANTO STATVS SVBLIMIOR: TANTO MANIFESTIOR TVRPITVDO.

AD FORMAM, geſtumq́ hominis quadántenus vſq;
Simius accedit: dum ſedet aptus humi.
Altiùs at quantò ſe effert: tantò magis ipſe
Apparet culo Simius eſſe glabro.
SIC & perſonati homines, quos gloria tollit,
Quo magis alta petunt: ſunt mage ridiculi.
Sic & Brutus homo, qui ſe maiora capeſſit:
Ridiculus proprio proditur indicio.

ΑΛΕΚΤΡΥΟΜΑΧΙΑ.

IN VOLVCRES *aquilas, in vulturióſue rapaces,*
Diuerſæ aut alias conditionis aues.
Criſtati nunquam committunt prælia galli,
Pro præda, aut generis nobilitate ſui.
At pro Gallinis victoriæ amore ſalaces
In Gallos Galli bella cruenta mouent.
In genus atque ſuum ſunt acres. cætera molles.
SOLO *vtinam ſimiles nomine, Gens, & auis.*

INDVLGENTIA PARENTVM LIBERIS NOXIA.

PLANTVLA quæ veteri de ſtirpe ſub arboris vmbra
Pullulat: haud temere ad frugem procera ferendam
Peruenit: aſt imis humilis radicibus hæret.
Sic puer vmbroſa patris nutritus in æde,
Inq; ſinu matris, vix vnquam ſe arduus effert.
Vix vnquam frugi eſt. Ad claros creſcere honores
Auertens lucem quem non ſinit vmbra parentum.
Sed ſedet vſque domi ignauus, producere fructus
Qui poterat lætos, alium translatus in orbem.
NAMQVE altæ frondes, & rami matris opacant,
Creſcentiq; adimunt fœtus: vruntq; ferentem.
VT necat ergo ſuos arbos vmbroſa ſtolones.
Blanda Patrum ſegnes facit indulgentia natos.
Mollior & matrum nutritio, frangit alumnos.

EX SORDIDIS PARENTIBVS, HONESTI LIBERI.

INTEGER, *& bellus puer hic eſt natus, vtrinq;*
Ex patre Centauro, matreq́; ſubtus Equa.
BARBARICIS *iſtud plerunq; parentibus ortos*
Ingenuo pueros indicat ingenio.

ΑΝΤΕΡΩΣ ΕΡΩΣ.

O QVAM *hæc porta fuit meritò ſcelerata vocata:*
Quæ tantùm admiſit per ſua clauſtra nephas!
Iret in amplexus vt amati Tullia Priſci,
Per patris occiſi corpus adegit equos.
Oderat ánne patrem? Non. ſed Tarquinium amabat.
Iſte libidinis eſt: is pietatis amor.
Cumq́ duo affectus traherent hinc inde potentes.
Corpora præpoſuit viua cadaueribus.
Hunc memor eſſe virum, aſt illum oblita eſſe parentem:
Eſt malus ergo pij victor Amoris Amor.
Hem quis Amor? calcare patrem? ſectari alienum?
Non Amor eſt certè. Sed furor, & rabies.

QVAE IVDICIVM PERVERTANT.

COPIA *opum, rerum Ignorantia, ſtulta Iuuentus*
Illuſis animum ſenſibus exoculant.
SIC VT *honos, virtúſque minus, plus pulchra voluptas*
Complaceat. Docet hoc iudicium Paridis.
Iunoni Venerem qui prætulit: atque Mineruæ
Filius vt Regis, Ruſticus, & Iuuenis.

E

EMENTITA SPVRIORVM NOBILITAS.

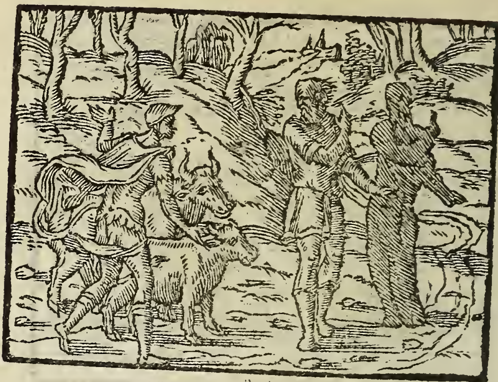
FILIVS es Solis. Puero de patre roganti.
Conſcia reſpondit mater adulterij.
Næ verum dixit! quod poſſit adultera quæuis
Dicere: namque hominē Sol, & Homo generā
SIC referunt Proceres ad patres: nomine natos
Hæ quæ ementito nobilitare volunt.

PIETAS VINDICTAM AVERTENS.

PER *catulos iactos Tigri pernice morata,*
Ad mare venator callidus vſque fugit.
Æeten cùm fugeret, ſequeretur Iaſona Colchis:
Eſt ſe inſectantem ſic remorata patrem.
Abſyrtum fratrem puerum laniauit: & eius
Membra per oppoſitum tabida ſparſit iter.
Patre pio vt fili' ſparſos dum colligit artus:
Impia tardato filia profugeret.
FABVLA *quid ſibi vult? Nimirum quòd mala ſæpe*
Vlciſci pietas crimina non patitur.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΟΦΟΠΟΙΟΣ.

CVM diſſerendo quiſpiam
Sic fallit: vt verbis eum
Contrarijs oratio
Sua ipſius redarguat.
Tunc vrget aduerſarius
Battologiam mendacij
Ad vſque metam non loqui
(Vulgo in ſcholis vt dicitur)
AN non id eſt conuertere
Victum virum in ſaxum ſilens?
SIT ERGO CONSTANS VERITAS.

SECVRITAS.

PASTOR vtramque lupi ſecurus dormit in aurem
Cùm vigiles ouibus ſentit adeſſe canes.
DVLCIA ſic Princeps poſitis agit otia curis,
Cùm fidos populo præpoſuit Satrapas.

PRINCIPVM POTENTIA.

MAGNORVM in orbe Principum
Næ magna maieſtas, Deûm
Accedit ad potentiam!
Quorum in manu mors, aut ſalus.
Nam verbulo, vel nutibus
Quod imperant: fit illico.
EN Rex homo throno ſedet.
Armata circunſtat cohors.
Homo ſed alter ſupplicans
Adeſt præhenſus, qui ſuæ
Vitæ, neciſue pendulam
Procumbit ad ſententiam.
O QVANTVM HOMO PRAESTAT HOMINI
O veritas prouerbij!
Ἄνθρωπος ἀνθρώπου θεὸς

ΛΥΚΑΝΘΡΩΠΙΑ.

TYRANNICI *Satellites,*
Qui ſeruiunt libidini,
Necnon alendo luxui
Tyranni agentis otia,
Vorantiſque gentem ſuam
In regia proteruiæ.
Et qui miniſtrant fomitem
Libidinis pecuniam.
Dolo, rapinis, cædibus,
Et opprimendo ſubditos
Innoxios, & ſimplices,
Oues velut deglubiles.
NAE illi rapaces ſunt Lupi?
Crudeliores vel lupis!
O QVANTVM HOMO NOCET HOMINI!
O veritas prouerbij.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπου λύκος.

ALITER.

MVTARI *humanam quis credat poſſe figuram?*
Atque homines factos eſſe repentè Lupos?
An'ne Lupi fiunt: queis facta proteruia? quorum
Res periÿt. fiſci cuncta vorante gula?
Quóſque fame errantes in ſyluas cogit egeſtas
Rapto viuentes, atque latrocinio.
Qüique viatores, vt oues, graſſando trucidant
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ ὡς κακὸς ἐστὶ λύκος

IMPOTENTIS VINDICTAE FOEMINA.

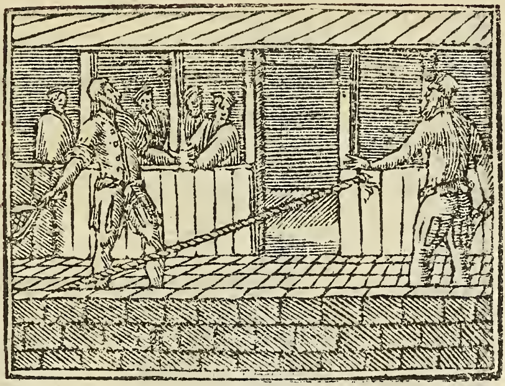
DILANIAT *Tigris rabioſam Hyrcana ſeipſam.*
Et lacerat carnis propria membra ſuæ.
In quemuis alium quoties ſæuire negatum eſt.
Impatiens iræ tanta furit rabies.
SIC MEDAEA *ſuos, Progne ſic impia natos*
Occidêre: quia non potuere patres.
Illa duos pueros, iugulauit ad ora parentis:
Hæc in dira patris prandia coxit Ithin.
O SEXVS *cupiens vindictæ, at viribus impos,*
Hyrcana mulier Tigride ſæua magis!

VLTIO CRVDELITATIS A POSTERIS.

CRVDELES *homines humano ſanguine ſuſo*
Phthiriaſi certum eſt interijſſe putri.
Exemplum Herodes, & fœlix Sylla, perempti
Corpore per cunctos vermiculante poros.
Vt qui multorum cor expleuêre cruore:
Cor,roſi à multis ſanguigenis pereant.

MAGNVS LABOR CASSVS.

EXERCET *partes pila ſphærica corporis omnes,*
Ora, manus, oculos, brachia, crura, pedes.
Quique pila ludit: motus incompoſitos dat,
Corporis affectus concipit & varios.
Nam modò lætitia geſtit: modò rumpitur ira.
Flet, ridet, dubium ſpéſque metúſque tenent:
Denique non agit, at ſatagit conamine multo.
Idque pilam circa, rem minimi precij.
Scilicet ex membris tanto ſudore ſolutis,
Vt nullum exiſtens inde ſuperſit opus.
SIC *faciunt (aliter quàm vult Prudentia) qui dant*
Difficiles operas rebus inutilibus.

AMBITIO DESTRVENS.

CVM IOVE pro votis Semele eſt congreſſa rogatis
Maieſtate tonans qua ſolet eſſe Deus.
Non tulit ætherios corpus mortale, tumultus.
Et periȷ́t votis ambitioſa ſuis.
CONGRESSVS mouet id fugiendos eſſe potentum,
Qui tandem perdunt: quos ſibi conſociant.
Ergo poteſtatis fugito conſortia magnæ,
Téque (alicui ſi vis iungere) iunge pari.

A MATRIMONIO ABSIT SVSPICIO.

ZELOTYPO *vxorē Cephalo pulcherrima Procris*
Suſpectam facies fecit adulterij.
ZELOTYPAE *vxori Cephalus ſuſpectus adulter:*
Auræ ſæpe vocant lene refrigerium.
Hícque fidem vxoris pertentans munere, ſenſit
Venalem donis eſſe pudicitiam.
Et dum quæreret id, quod non reperire volebat:
Perdidit vxorem per nemora alta vagam.
Illa virum obſeruans, dum poſt carecta lateret:
Quod dederat telo concidit icta ſuo.
Hic ratus eſſe feram torſit telum, illa recepit.
Hos habuit fines ſuſpicioſus Amor.
Ergo quod à Caio perhibetur Cæſare dictum:
Eſto legitimi lex rata connubij.
CONIVGIVM FOELIX inquit NON CRIMINE SOLVM:
CRIMINIS AST ETIAM SVSPICIONE VACET.

MVLTITVDINI CEDENDVM.

PLVRIBVS *armatis obſiſtat vt vnus: inermis*
Quantumuis præſtans robore. Quis potis eſt?
Ergo manus dat captiuus quaſi ſponte ligandas.
Liberi & ex hominis conditione cadit.
Semihomoque caput fit libertate minutum.
An non hoc ſatius quàm malè malle mori?
SIC *cùm ſtultorum numero ſententia vincit*
Cedatur. ſolum nec iuuet eſſe Sophon.

Ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἰσχυρὸς αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι
Εἰ κ᾽ ἀντίμαχος εἰ πλεόνεσσι μόνος
Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ γνώμαις,
Ὡς περὶ τοῖς πολέμοις ἐστὶ γὰρ ἀργαλέον.

INTERMINABILIS HVMANAE VITAE LABOR.

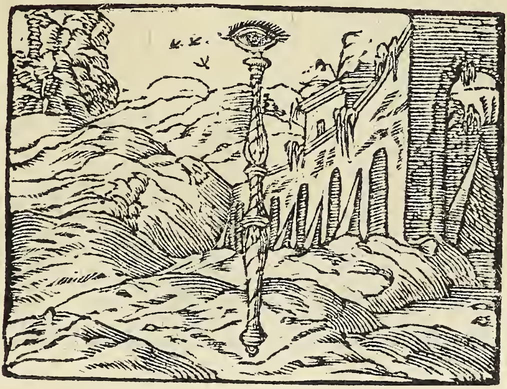
SISYPHON *Aeoliden vates apud infera regna*
Damnatum tali ſupplicio eſſe ferunt.
Vrgeat vt celſam in rupem reuolubile ſaxum.
Quod ruit in præceps vix bene compoſitum.
Tollere rurſus idem ruiturum cogitur: & ſic
Scandens, deſcendens, irrequietus agit.
SISYPHVS *is mortalis homo eſt; reuolubile ſaxum*
Aeternùm durans durus aduſque labor.
Quidam natus homo miſer eſt apud infera regna,
Infima enim terra quid iacet inferius?
Tollere qui caſſos noctéſque, diéſque labores
Cogitur: aßiduas itque reditque vices.
Veſpere dúmque putat finem impoſuiſſe labori:
Incipiendum iterum mane recurrit opus.

TECVM HABITA.

DAPSILIS *ad menſas animalia cuncta vocarat*
E terra, atque mari Iuppiter eximias.
Cuncta ſimul venére. epulo Teſtudo ſecundo
Venit eámque moræ Iupiter increpuit.
Quærenti cauſſas, ΟἸΚΟΣ ΦΊΛΟΣ ΟΙΚΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ,
(Φησὶν) Ἐν οἴκῳ τοῦ βέλτιον ἐστὶ μένειν.
Tardigradam cocleam domiportam, ſanguine caſſam,
Ex illa edixit Iuppiter eſſe die.
ADMONET *hoc ſectanda gradu conuiuia tardo,*
Atque domo propria dulcius eſſe nihil.
Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἐστὶ κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
Οἶκος προσφύγιον δ' ἀσφαλὲς ἐστὶ φίλος.

PRINCEPS IVSTITIAE ADVIGILANS.

SCEPTRVM *oculo ſuperimpoſito geſtabat Oſiris*
Rex Pharius: quo non iuſtior alter erat.
Sceptrum iuſtitiæ eſt index, oculus nota ſacra
Mentis, quæ nunquam non agit, & vigilat.
REGIBVS *exemplũ præbens (quod munus eorũ eſt)*
Iuſtitiam vt vigili diſtribuant animo.

F

INVIDIOSVM QVAM MISERVM ESSE PRAESTAT.

SPLENDIDA *ſi nequeat laus, aut fortuna parari*
Inuidiæ ſine latratu morſuq́ canino:
Inuidiæ potius ſubeunda pericula triſtis
Quàm miſeræ vitæ. SCYLLAM *ergo finxit Homerus*
Candida ſuccinctam latrantibus inguina monſtris
Dulichias vexaſſe rates: & gurgite vaſto
Ah miſeros nautas canibus laceraſſe marinis.
Quod minus eſſe malum quā nigrā intrare Charybdin
Vortice mergenti, ſic filia Solis Vlyſſi

Dixit.

Dixit. Μὴ σύ γε κεῖθι τύχῃς ὅτε ῥοιβδήσειεν
Οὐ γὰρ κὲν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημμένος ὦκα
Νῆα παρεξελάαν. ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Ἓξ ἑτάρους ἐν νηὶ ποτίμεναι: ἢ ἅμα πάντας.

INVIDIA *obtrectans monſtris eſt Scylla caninis:*
Funditus at mergens Paupertas: vaſta Charybdis.
Incidat in Scyllam qui vult vitare Charybdin.
Allatrat liuor mordax. abſorbet egeſtas
Ex vtroque malo, minus elige. Qui ſapit: optat
Inuidioſus enim mage, quàm miſerabilis eſſe.

DIVINA VERBA SECVM NON PVGNANT.

EX PVLICE, Antiquo Poëta. HERMAPHRODITVS

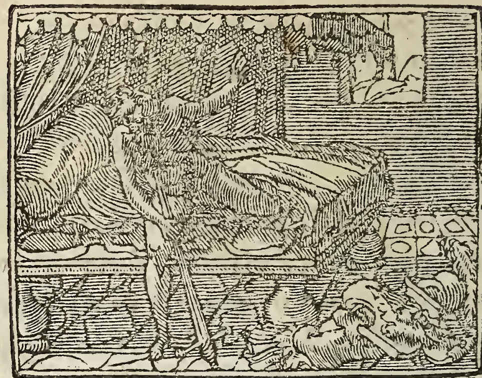
CVM meame genitrix grauida geſtaret in aluo:
Quid pareret: fertur conſuluiſſe Deos.
Mas eſt (Phœbus ait) Mars, Fœmina. Iunoq́ neutrũ:
Cúmque forem natus Hermaphroditus eram.
Quærenti lethum. Sic Iuno ait. Occidet armis.
Mars cruce, Phœbus aquis. Sors rata quæq́ fuit.
Arbor obumbrat aquas, aſcendo. decidit enſis
Quem tuleram. caſu labor & ipſe ſuper.
Pes hæſit ramis. caput incidit amne, tuliq́
Fœmina, Vir, Neutrũ, Flumina, Tela, Crucẽ.

Græcum

GRÆCVM SIC EXPRESSIT POLITIANVS.

Ἔγκυος οὖσα γυνὴ τέκεος περὶ Φοῖβον, Ἄρηα
Ἥρη τοὺς ἅμα τρεῖς ἐξερέεινε θεοὺς
Ἄρσενα Φοῖβος, Ἄρης θηλὺν φάτο, κ' οὐδέτερον δὲ
Ἥρη. πάνθ' ὑγιῶς Ἀνδρόγυνος γὰρ ἔφυ.
Εἰρομένης δὲ μόρον. Μόρος οἱ ξίφος ἔχραεν ἥρη
Σταῦρος Ἄρης, Φοῖβος κύματα. πάντα ἀπέβη.
Δένδρῳ ἐφειστήκει: πέσε δ' οἱ ξίφος, αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ.
Ἤριπεν εἰς πόταμον κύμβαχος ἐκ δὲ ποδοῖν
Ἤρθη ἀπ' ἀκρεμόνων. θάνε γοῦν θηλύς τε, καὶ ἄῤῥην
Κ' οὐδέτερον σταύρῳ, κύμασι, καὶ ξιφέει.

MENS SIBI BENE CONSCIA NESCIT TIMERE.

SOLA QVIES *tenebræ,nox,ſollicitudo,pauores.*
Per mala conturbant ſomnia Maniacos
Terribili ſpectrum videantur vt ore videre
Triſte Melancholicis quod fit imaginibus
Sic vidiße ſuum Brutus cacodæmona dixit.
Quem præſumptum animo finxerat ipſe ſibi.
Credimus? A'nne pauent hi qui ſibi ſomnia fingunt
Obuerſatur atrox Mortis Imago quibus?
Ergo toro ſurgens,ſomnum,tenebraſq́ perofus
Aeternum ad ſomnum fugit,& ad tenebras.
Incubuit gladio moriens,vt ne moreretur.
Quid poterat gladio peius ab hoſte pati?
Sed malè conſcia mens,& ſanguis Cæſarianus,
Vltricem vrgebant in ſua fata manum.
At ſecurus agit cui mens eſt conſcia recti.
Vana nec vmbrarum ſpectra videre putat.

CVRIOSITAS MVLIEBRIS.

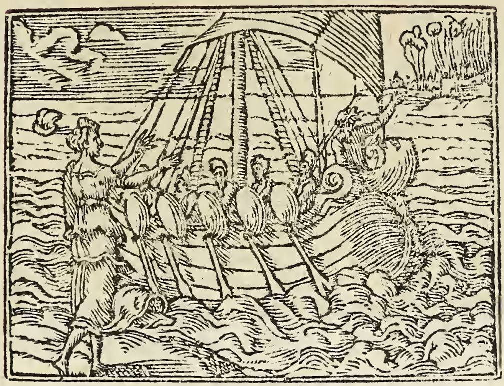
PALLADA quod puduit: clauſum inſpexêre miniſtrę.
Quid fœminis eſt curioſiùs malis?

FVTILITAS, LIBIDO, ET AVARITIA MERETRICVM.

IN COITV *occîdit proprios de nocte maritos*
Natarum Danai perfida progenies.
Crimen ob hoc, haurit pertuſis flumina vaſis.
Quæ nunquã expleri (quod fluat vnda) queũt:
PERTVSVM *Meretrix vas eſt, rimiſq; fathiſcens*
Perfluit hàc, illàc, continet atque nihil
Seu ſpectes animum, ſeu corpus. perfluit omni
Parte, nec arcanum, nec venerem retinet.
Adde quòd expleri vas inſatiabtle, vulua
Semper hians nequeat. ſed nec auaritia
Ergo virum in coitu nocturno, (vt fabula ſignat)
Si qua libidinis eſt inſatiata, necat.
Semper, & exhaurit futili vas ore: nec implet.
Ipſaq; vas portat: ipſaq; vas ſimul eſt.
Proinde velut mereticiæ imago libidinis iſta
Inſatiabilis eſt, Sic & Auaritiæ.

ANIMA IBI ANIMAT, VBI AMAT.

DEMOPHOON *ventis cùm vela, & verba dediſſet,*
Stabat arenoſo littore Phyllis amans.
Nauem rapta ſequens oculis, & brachia tendens
Huc: vbi iam fugiens ſpiritus eius erat.
Spiritus, ac anima, hic animans vbi Phyllis amabat.
Corpus & vt vitam, vita ſecuta animam.
Quid mirum periјt ſi poſteà Phyllis amore?
Exanimum corpus viuere non poterat.

F 5

CVRIOSITAS FVGIENDA.

MITTE *arcana Dei cœlumq́ inquirere quid ſit.*
Nec ſapias pluſquàm debet homo ſapere.
Caucaſeo vinctus monet hoc in rupe Prometheus
Scrutator cœli, fur & in igne Iouis.
Cui cor edax Aquila in rediuiuo vulnere rodit.
Materia pœnis ſufficiente ſuis.
Ἢ δὲ προμηθεῖ ἄχος δάκνει κέαρ ἔντερον ἔνδον
Καρδιοβρόσκος ὅμως ἀετὸς ἐστὶν ἄχος.

PERVERSA IVDICIA

IVDICE ſub Tmolo concertauêre canentes
Pan Paſtor calamis, Cantor Apollo. lyra.
Et prolata Midæ fertur ſententia, ſuaui
Stridula cui melior tibia cenſa cheli.
Ob quod tam abſurdum indignatus areſton Apollo.
Illi Aſini longas indidit auriculas.
Auriculas Aſini fatuus Rex notus vt eſſet.
Dignas tam ſtolidi iudicio capitis.
SVNT quibus eloquio ſapient e,oquentia vaná
Plus placet: & vero ſimplice ευδόμυθος.
O vtinam inſignes aſininis auribus eſſent.
Vt poſſet fatuos noſcere quiſque Midas.
Dicere quos merito, licet inuerſos Apuleios,
Nam facie humana, cætera ſunt Aſini.

ADVLTERIVM.

GNOSIA PASIPHAE *tauro vt frueretur amato*
Factoris arte Dædali.
Dicitur in vaccæ ſeſe aßimilaßе figuram
Incluſa fabrili boue.
Fabula. credibili ſed re. nam Paſiphaë ipſa
Domo latens adultera,
Taurus adulter erat, quem admiſit. non alienum
Secuta taurum, ſed torum.
In quam non etenim ſe vertit fœmina formam,
Vt expleat libidinem?
Meßalina Lupæ titulum mentita Lyciſcæ
Auguſta Lais proſtitit.

VNIVS DEI AETERNITAS.

INNVMERABILIVM *ſeclorum millia fertur*
Viuere Arabs Phœnix vnica ſemper auis.
Ex ſe ipſa naſcens, ex ſe reparabilis ales.
Quæ exoriens moritur: quæ moriens oritur.
Nam dum deficiens ſolis ſe torruit igni:
Naſcitur è flammis mox rediuiua ſuis.
CREDIMVS? *An vanũ reputamus quod peregrina*
Dicere libertas audet in hiſtoria?
CREDIMVS. *Et certè eſt volucris ſub imagine, viuẽs*
Aeternùm Phœnix vnicus ipſe Deus.
A' ſe principium capiens, reſolutus & in ſe.
Semper & exoriens luminis igne ſui.

VNVS PRO MVLTIS.

VNVM pro multis dandum caput: atque ſalutem
Multorum in fatis vnius eſſe viri
Fratribus occiſis oſtendit Horatius. vnus
Tergeminos fratres vincere qui potuit.
Cuius pro tota vnius victoria gente,
Romano Albanum ſubdidit imperio.
Exemplumq́ dedit cæſa lachrymante ſorore:
Quàm diuerſus amor ſanguinis, & patriæ.

STVDIORVM CONTENTIO.

AD FRVCTVS *palmæ veniunt puer vnus, & alter.*
Hic ſuprà aſcendit, pronus at ille iacet.
Is qui ad radices deſperans ſubſtitit imas
Præſtat opem erecto, ſupedijq́; vicem.
Qui verò aſcendit: fructus decerpit: & ex ijs
Largitur ſocio: participemq́; facit.
CERTAMEN *ſtudij, & doctrinæ gloria, Palma eſt*
Ad quam contendunt ingenui pueri.
Quorum alij puchro victi in certamine, tollunt
Victores: & ijs corpora ſubijciunt.
Queîs tamen excerptos prudentiæ ab arbore fructus
Dant impertitos, conſilioq́; iuuant.
NON *omnes quicunque ſtudent: profectibus æquis*
Ad frugem veniunt. deficit at bona pars.
Qui nitentur enim ad ſummum: illis altius ibunt:
Qui circa excordes infima ſubſtiterint.

RES PVBLICA.

A SPICE *mutatos Delphinum in corpora nautas*
In rate pampineis frondibus implicita.
Quam remoratam aliꝭ remis, ac arte gubernant,
Præcipites aliꝭ ſub vada cæca natant
Eſt in puppe Deus. quem ſupplex vnus adorat:
Diffugiunt variæ tranſtra per alta feræ.
OPTIMA *ſignatur Reſpublica imagine tali:*
Turbida quam circum multa negotia ſtant.
Namq́ Deum in ſummo reſidentem Eccleſia placat.
At proceres, vrbem pro ratione regunt.
Eſſe φιλανθρώπȣς *quos (vt Delphinas) oportet.*
Vt genus & ciues prorſus amare ſuum.
Nec per magna etiam dubitare pericula mergi,
Vt reſpublica ſit libera ſeruitio.
Sic & amatores hominum, latræq́ Deorum
Vrbi cùm fuerint: nulla tyrannis erit.

NON NOBIS NATI.

MEL Homo cum cæra rapit ex aluearibus ipſis
In diſco longi fertq́; laboris opus.
Mel homini, cærámque Dijs aluearia fingunt.
Sic vos non vobis ——————
Non ſibi ſed domino ſerit, & metit arua colonus.
Sic vos non vobis ——————
Non ſibi, ſed domino premit vſtā vinitor vuam.
Sic vos non vobis —————— *Mellifi*
Non ſibi, ſed domino carpit ſator arbore fructus.
Sic vos non vobis ——————
Non ſibi patronus, ſed nouit iura clienti.
Sic vos non vobis ——————

Non ſibi,ſed Regi miles gerit arma:tamen ſi
Occidit in bellis:occidit ipſe ſibi.
Nec ſibi(cùm ſuperat)vincit.pro principe vincit.
Sic vos non vobis ————————
Non ſibi præſcribũt Medici ſumẽda,ſed ægris:
Sic vos non vobis ————————
Non ſibi,ſed populo cantant ſua carmina vates.
Sic vos non vobis ————————
Non ſibi docti homines ſcribunt,ſed poſteritati.
Sic vos non vobis ————————
Non ſibi,ſed cunctis opifex ſua in arte laborat.
Sic vos non vobis ————————
Ad nullos minus,ac autores peruenit acti
Fructus,viuit,agit denique nemo ſibi.

SVMPTVS, & QVAESTVS.

TEMPORE quæ gignit fœtus, ac lactat eodem
Beſtia prolis amans, eſt Lepus Ἀμφιγένης
Dúmque ſuperfœtat: parit, & coit, ac alit vnà,
Nec patitur vacuum ſeminis eſſe vterum.
EXEMPLVM, qui rem profundit, vt augeat idē.
Dum facit & ſumptus, ſic quoque lucra paret.
Nec penitus loculos vnquam patiatur inanes,
Sed quæſtu expenſas vberiore leuet.

PERDITA IVVENTVS.

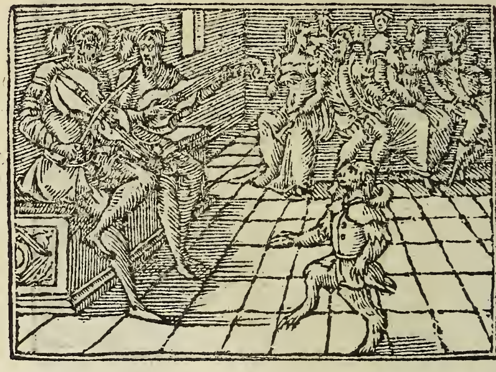
FRVGISPERDA *Salix, cui dat circunfluus humo*
Nutrimen, calamos inter arundineos.
FILIVS *eſt cui patris opes alimenta miniſtrant,*
Vt fluat in molles vndique delicias.
Inter adulantum pulchras ſpecie, ſed inanes
Turbas, blanditiæ flexilis & Coracis.
Aetatis cum flore ſuæ qui ſemina perdens
Virtutum: nulla poſteà fruge valet.

DEFLORATIO.

CVM VENVS *alma Roſam in ſpineto carperet albã:*
Læſit acuta Deam vulnere ſpina leui.
Sanguis & exilijt, quo mox Roſa tincta, colorem
Traxit (quæ fuerat candida) purpureum.
SIC VENVS *ætatis florem cùm excerpſit, in alba*
Virgine: fit punctim plaga, cruórque fluit.
Quæq; prius medio Roſa candida floruit horto:
Panditur explicitis ſuaue rubens folijs.

VIRO INDECORA SALTATIO.

PERSONAT *aurata cithara crinitus Iopas.*
Cum riſu ſpectans ſexus vterque ſedet.
Simius at media ſaltat veſtitus in aula.
Sic hominem ſimulans, vt videatur homo.
Támque ſibi ipſe placet ſaltans, homo credat vt eſſe.
Ridiculus cunctis Simius attamen eſt.
DEDECOROSA *hæc eſt hominis ſaltātis imago.*
Clunes ſub crotalo dum mouet, atque pedes.
Dat motus incompoſitos: numero meditatur
Reſpondere pari, conueniente pede.
Dum ſtudet ac vni ſtultæ placuiſſe puellæ:
Ridendum ſe alijs omnibus exhibuit.
Si quis vt ignarus ſit conſuetudinis huius:
Inſanire putet quem videt hoc agere.

GVLA SEV VENEFICIVM.

PISCIS INESCATO *Labrax vt prenditur hamo*
    SIC *gula permultis attulit exitium:*
Vtque renitentem piſcator ab æquore piſcem
    Vi trahit ad terram, morte latente cibo.
SIC *hæredipetæ, captatoréſque, veneno*
    Tinctis ſæpe trahunt morſibus ad tumulum.

STVPOR ADMIRATIONIS, EX ARMORVM,& LITERARVM PRAESTANTIA.

INDITA BELLONAE *Sapientia,& arma Mineruæ*
Gorgonis os clypeo quæ gerit anguicomum
Vertit,& hoc monſtro homines in ſaxa rigentes
Cernere tale oculis qui voluêre caput.
SCIRE *cupis quid ſignificet Panoplia talis*
Pallados armatæ, monſtriferæqúe Deæ?
LITTERAE & ARMA(*quibus Sapiētia,palmaq́; victrix*
Quæritur)hæc duo ſunt inclyta præcipuè:
Quorum homines rapit admiratio tanta: ſtupore
Defixos,vt eos ſaxa quis eſſe putet.

QVI SE NON NOVIT BELLVA EST NON HOMO.

ILLVD *de cœlo deſcendens* ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ
In templo Delphis extat Apollineo.
Omnia cui cedant diuini oracula Phœbi,
Ecquid enim melius, quid ſapientius eſt?
Te ergo niſi noris Sunamitis, beſtia fies
Atque ſequêre tuum Buccula facta gregem.

SENES A IVVENIBVS TOLLENDI.

SICVT fortis equus ſpatio qui fortè ſupremo
In bello, aut curſu vicit Olympiaco:
Poſteà confectus ſenio tardante, quieſcit:
Pérque alios curru præpete fertur equos.
Id quod Alexander veterum memor officiorum,
Bucephalo fieri iuſsit & ipſe ſuo.
QVANTO iuſtius eſt: vt honeſtè ætate peracta,
Patres annoſos ſuſtineant iuuenes?

VIRTVTES INGENITAS VITIA ERVMPENTIA EXPELLVNT.

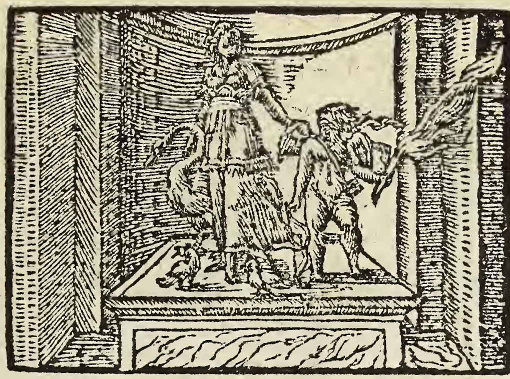
CANDIDVLAE, & nudæ cœleſtis origine regni
Virtutes homini protinus ingenitæ:
À terra vitijs homini erumpentibus atris
Armatiſque, in cœlum vnde fuêre, volant.
SCILICET *eſſe ſimul nunquā cōtraria poſſunt,*
Lucida nocte dies vt veniente fugit.
Id fit vbi ſpectat radix rabioſa malorum
Non cœlum. ſolùm ſed ſalon, atque ſolum.

AVARVS INOPS.

TANTALVS à labris ſitiens fugientia captat
Flumina:& eſuriens carpere poma nequit.
Fructus plena labris nã quæ imminet, effugit arbos.
Et refuga eſt mento quæ ſluit vnda tenus.
Sic miſer in liquidis ſitibundus Tantalus vndis,
Frugibus in medijs eſurit atque ſitit.
NOMINE mutato de te narratur Auare,
Fabula: qui multas pauper es inter opes.
Quas non attingis, nec ſcis quem præbeat vſum
Nummus: at in cenſu diuite, viuis inops,

AMORVM PROGRESSVS.

HOC *altare tenent mater Venus, atque Cupido*
Filius, ardenti cum face tela gerens.
Adſtat Olor ſua fata gemens, geminíque columbi.
Iungere qui inſertis oribus ora parant.
HAEC *eſt effigies depicta libidinis, vt quæ*
Ardet in affectu, vulnus, & intus alit
Accedens propius, mox oſcula iungere geſtit,
Suauiat, & Veneris denique rem peragit.
Poſt factum feciſſe piget. cúmque acceleratum
Aut ſenium, aut lethum ſentiat eſſe: gemit.
ERGO *libidinei myſteria monſtrat Amoris*
Singula in hac ara quæ ſtat imago ſacra.
Affectum, vulnus penetrans cor, & oſcula, tactum.
Et factum, ſequitur quod metanœa gemens.

VLTIO AFFECTATAE TYRANNIDIS.
DEVS SVPERBIS RESISTIT.

ASPICE crudeles dantem Salmonea pœnas
Altitono (eſt auſus quem ſimulare) Ioui:
Demens, qui nimbos, & non imitabile fulmen
Aëris ponte citis eſt imitatus equis.
Verum igitur fulmen (voluit quod fingere) ſenſit:
Dixit & hæc moriens: dicere vel voluit.
PARCITE mortales imitari velle tonando
Immortale Deûm numen, & imperium.
Parcite velle ſequi & dicta, & facta potentum:
Quod minitamur enim: iudicio patimur.

HOMO CVM IN HONORE ESSET: NON INTELLEXIT. & COMPARATVS EST IVMENTIS.

HVMANA *in magno cùm Natura eſſet honore*
Non agnouit, & eſt æquiparata boui.
At poſtquàm proprio ſpeculata in fonte: ſeipſam
Vidit, & vt vidit, nouit, & erubuit.
Amplius & terræ ſeſe adclinare grauata:
Exurrexit: & os ſubſtulit ad ſuperos
Agnouítque Deum, & Rationem. protinus illi
Reddita imago Dei, priſtina forma fuit.

SOCIETAS.

FORTE profecturi quinque, aut ſex ad mare Riui,
Conuenêre ſimul rupe ſub aëria.
Conſilioque habito, viſum eſt coëuntibus vnà
Ire patrem verſum fluctibus Oceanum:
Viribus vt plures iunctis maioribus eſſent,
Nec ſe exiccarent æſtus, & ariditas.
Ergo quod ad naues potuit ſatis eſſe vehendas:
Fecerunt miſtis nabile Flumen aquis.
Vnus at indignans alijs ſe iungere riuis:
Solus in aridulo reſtitit alueolo.
In genua accliuis contraxit membra, nec vltra
Fuſus, ad Oceanum tendere non potuit.
Quinetiam lachrymis penitus defecit abortis
Fons ipſe arenti pulueruIentus humo.
EXEMPLVM minimis hoc mercatoribus eſto,
Qui quærunt magnas per mare diuitias:
Ne ſocios fugiant: ſimul at commercia tractent.
Nam ſi non poſſunt ſingula, cuncta valent.

SVMMA IMPIETAS.

ἌΘΕΟΣ, ΚΑῚ ἈΠΑΤΩΡ.

ASTRONOMON vulgo conceptus fortè rogabat,
Eſſet in hoc Mundo quo patre progenitus?
Huic ille oſtendens cœlum, Caſcúmque ſedentem,
Hic pater eſt (inquit) corporis, ille animi.
Cui puer ĩdignãs. QVAE SVPRA NOS NIHIL AD NOS.
Et genitum tali me piget eſſe ſene.
O SVMMA impietas, non velle agnoſcere patrem!
Factorémque ſui non reputare Deum!

SINE CERERE, & BACCHO FRIGET VENVS.

LIBER, & *alma Ceres Venerē comitantur vtrinq;*
Aureáque altari ſtat Venus in medio.
Δημήτρ' εἰς βίον ἐστὶν Ἀμαλθείας κέρας αἰγός.
Καὶ σταφύλη Βάκχῳ κληματικὴ Βρομίῳ
SCILICET *id ſignũ quod ibi Venus eſt: vbi abũdat*
Copia magna cibi, copia magna meri.
Spumat enim feruente mero de ventre libido,
Atque cibo. ſine quēis languet, & alget iners,

MILITIA EST VITA HOMINIS SVPER TERRAM. IOB VII.

CONCVRRVNT *Equites Cataphracti vtrinq; duello:*
Ἐν δὲ πύλῃ πολέμου ἔγγραφος ἐστὶ νόμος.
GLORIA PROPOSITA EST VICTORI, INFAMIA VICTO.
Ἐκ σκοπιᾶς δὲ ὁρᾷ ἀρχὸς ἀγωνοθέτης
MILITIA *eſt hæc, vita hominis, dum viuit in orbe:*
Οὐρανόθεν θεατὴς ἐστὶ θεὸς βασιλεὺς
Scripta palàm lex eſt in Moſe Euangelïoque
Πάντες ἴασι· μόνος ἀλλὰ βραβεῖον ἔχει.

IN CAROLVM AVSTRASIVM IMP. V.

CAROLVS *occiduæ Princeps Auſtraſius oræ*
Diuiſum imperium cum Ioue Cæſar habet.
Iuppiter in cœlo, terrarum Cæſar in orbe,
Inter hic humanos imperat: ille Deos.
Nec mirum. Mars fortis enim, ſapienſq́; Minerua
Dant manibus præſens talibus auxilium.
PARVA FORIS SVNT ARMA, DOMI NISI CONSILIVM SIT,
Magnanimus, prudens, Cæſar vtroque viget.
Vt nunquam (his velut Herculeis firmata columnis)
Gloria Cæſarei corruat imperij.
Nec dum finis hic eſt. Duce ſed virtute, ſequentem
Fortunam euentis proferet VLTERIVS.
Impediat niſi qui DONEC TOTVM IMPLEAT ORBEM.
Creſcit, & hunc cogat citerius regredi.

ΠΑΡΕΡΓΟΝ.
ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΩΝ ΒΙΒΛΩΝ ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΥ.

DE PORCELLANI HOSPITII RVINA IN TRES NOBILES AMASIOS ADOLESCENTES LVGD. 1540.

TRES *vno in lecto, ſimul vna & nocte iacebant*
Qui primæ iuuenes nobilitatis erant.
Dum duo colludunt: certántque vter inter vtrunque
Dormiat: & Libro tertius inuigilat.
Fit fragor. Ecce repente domus ruit impete grandi
Sórsque viris, nox, mors incubat vna tribus.
Quadraginta annos, terquinque & verterat æuum
Secula. Lugduni tanta ruina fuit,
Quos pro nominibus titulos habuere locorum,
Corbero, Circeiuſq́; ac Seneceius erant.
Tres vnum vt fatum: tres vnum habuere ſepulchrum
Sic animis celum ſit tribus vna domus.
Amen.

DE IISDEM, AENIGMA.

TRES *ſine dente ruens occidit Adonidas vnus*
In multi capitis ventre Leonis Aper.
Qui prius ingenti ſub mole fuêre ſepulti:
Extincti fato quàm properante forent.

MIRABILIS EVENTVS HISTORIA LVGD. 1552.

REDITVS AB INFERIS, SEV ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ.

VIVVS humum ſubijt, qui foderat ante ſepulchrum
Ipſe ſibi, ingenti mole ſuperpoſita.
Viuus & ad manes deſcendit: vt Amphiaraüs
Hicque horas centum, & ſeptuaginta fuit.
Horas, quas potuit tantùm numerare, dies non:
Nullum namque vident infera regna diem
Hebdomadem durauit, agens tellure ſub alta,
Lucis, ſomni expers, aëris, atque cibi:
Ergo quid interea fecit? bibit. & bibit vndam,
Quæ refluebat eò, fluxerat vnde prius.
At poſtquàm ſuperis iam lux octaua refulſit:
Ac egeſta cauo chaſmate terra fuit:
Crediderant quem pridem homines periiſſe: repente
Alter vt Alcides, ad ſuperos redijt.
Viribus intégris, ſenſu, & ſermone valenti,
Sanus ad extremos vixit & inde dies.
Quid mirum, infernis potuit ſi excedere regnis?
Vt iubet infera lex. ederat ore nihil.
Quam niſi dicta eſſet violaſſe Proſerpina legem:
Ad ſuperos ſalua lege reuerſa foret.
PORRO ne quis & hoc fictum putet eſſe: ego vidi
Scriptor. Quid viſu certius eſſe poteſt?
Planius & geſtam quiuis intelligat vt rem:
Citra figmentum ſic habet hiſtoria.

Anno Domini M.CCCCCLII. ad Nonas Februarij Franciſcus Peluſius Lugdunenſis φρεατορύκτης enex ſe xagenarius. dum in colle D. Sebaſtiani, in villa Ludouici Dheiræi puteum foderet altũ pedes 40. egeſta terra deſu per irruenti ad profunditatem triginta quinque pedum, oppreſſus eſt foſſor viuus, qui incumbenti periculo: quod forte præſens habuit tabulatum oppoſuit: ſub quo recli natus, & à cadenti mole protectus, aëris, & ſpiritus ali quantum retinuit: quo ſeptem dies, noctéſque vixit, ſine ci bo & ſomno. ſola vrina epota ſtomachum roborans, & o mnis doloris expers, atque adeò mœſtitię, Quinetiam ſpei plenus (quam in ſolum Deum collocarat) identidem auxi lium ſibi ſaluo inclamãs, ſed à nemine auditus. cùm tamen ipſe ſuperorum motus, ſtrepitus, & verba audiret: horaſq; ſonãtes numeraret. Poſt ſeptimum deinde diem, cùm ipſi iam conclamato pararetur pheretrũ: effoſſúsque eſſet ma gna ex parte puteus, repente audita eſt vox eius de profun dis clamantis: quamprimùm ſecutus eſt pauor, ac ſi ſpiritus exauditus eſſet ſubterraneus. mox clamore perſeuerante iniecta ſpes: & accelerata effoſsio: donec viuus, & valens hauſto prius vini calice per funẽ euectus eſt: viribus adeò integris: vt ad ſe tollendum neque ſe ligari paſſus ſit: ne que aliena ope vti voluerit. Senſu verò adeò ſano, vt etiam iocabundus, crumenáque prompta, & pecunia nu merata, diceret ſe cum benignis hoſpitibus diuerſatum: apud quos ne teruncium quidem per ſeptem dies impen diſſet, Et mox ad opus eſt reuerſus ſuperſtes adhuc cùm hæc ſcriberem.

Eodem tempore, ac in eiuſdem Lodoici ædibus, aliud accidit portentum. Felis namque domeſtica inter reliquos fœtus numeroſos enixa eſt catellum viuum monocepha lon bicorporem, octipedem ἀρσενιθηλυκον, vtriuſque ſe xus corporibus ſic inuicem cõplexis, & in vnum caput co euntibus, vt amplectentiũ, & oſculantiũ ſpeciẽ præberent. Quæ ſanè ſigna ſalutis, abundãtiæ, & amoris cõcordis pręſaga eſſe credũtur. Qui vidit teſtimonium perhibuit.

B. ANVLVS.

EXCVDEBAT
MATHIAS BONHOMME
LVGDVNI.

SPECIAL
87-B
2866
THE GETTY CENTER
LIBRARY